

Stormen på Örebro Länsteater

– Stormen har jag gått och funderat på i många år / Michael Cocke, regissör

Örebro länsteater spelar *Stormen*. Uppsättningen spelas först i det egna länet, och sedan på Riksteater-turné runtom i Sverige. Regissör är Michael Cocke, som berättar att han burit pjäsen inom sig länge:

– Jag hade lyckan att se Peter Brooks uppsättning i Avignon 1990. Den var så enkel och så lekfull. Så inspirerande. Sedan dess har jag själv gjort fyra Shakespeareuppsättningar. Men det är tio år sedan sist. Under arbetet nu har jag återigen upptäckt vilken fruktanstansvärt bra dramatiker han är.

– *Stormen* har jag gått och funderat på i många år. Den har liksom pocket på. Att det blev just nu hänger ihop med att vi förra våren pratade mycket om hur det ser ut i världen. Om vikten av att tänka nytt. Om det kommer en storm och ställer allt på ända, vad väljer vi då? Vi måste kunna göra ett skifte. Kunna släppa taget om gamla föreställningar om måsten och hämnd.

COCKE HAR BEARBETAT PJÄSEN tillsammans med Anders Duus:

– Vi lusläste pjäsen och tänkte fram och tillbaka. Under det dök idén upp att Prosperos dotter Miranda skulle kunna vara en pojke – Miro. Utifrån det kändes det att det kunde bli fruktbart med en kvinnlig Prospero. Det ledde till könsbyten på fler rollfigurer.

– Här började jag också fundera kring att i den här världen spelar kön ingen roll, om man har makt och status. Vi bekräftar inte gamla ordningar, men vi gör ingen poäng av det. Det bara är så.

UNDER REPETITIONERNA GJORDE Michael Cocke och hans ensemble många nya upptäckter:

– Vi insåg till exempel att relationen mor-son är annorlunda. Man kan kramas mycket mer! Och det blir en helt annan separationssituation än mellan far och dotter. Jag har mött det här tidigare, när jag gjort könsbyten

Affischbild - *Stormen*. På Bild: Linus Lindman, Hanna Lekander, Malin Berg, Aja Rodas, Simon Rodriguez, Christer Christensson och Mats Jäderlund. Foto: Stefanie Andersson

på rollfigurer. Man kan inte riktigt föreställa sig vad det kommer att få för effekter på föreställningen, förrän man börjar prova det praktiskt på scen.

– Nästan alla skådespelarna har dubbla roller. Jag hade tänkt mig rätt många peruk- och klädbyten när de växlade från en figur till en annan. Men under repetitionerna märkte vi att skådespelarna klarar av det här utan så mycket yttre attiraljer. Så vi förenklade och förenklade och tog bort. Shakespeares text anger ju också miljö och situation i hög grad.

UPPSÄTTNINGEN ANVÄNDER JAN Marks översättning av *Stormen*:

– Under repetitionsperioden kom han och talade med oss om sin tolkning och om blankversen. Han lärde oss mycket som vi inte hade koll på. Det var jätteroligt, och det ledde till att alla i ensemblen har älskat att hålla på med blankversen, och varit petiga med att få den rätt.

SEX SKÅDESPELARE OCH EN MUSIKER medverkar i *Stormen*. Uppsättningen kommer att spelas både i teatrar med scen och salong och i samlingslokaler där åskådarna sitter på tre sidor om spelplatsen.

– Det är roligt på två sätt, dels för att pjäsen ju faktiskt är skriven för att

spelas på det sättet, med publiken runt skådespelarna, dels för att det är härligt att kunna spela en så pass stor och generös föreställning också utanför de större städerna. Det är en hjärtesak för mig.

– Vi behövde inte ta bort något viktigt när vi bearbetade pjäsen för sex skådespelare. Den största skillnaden är att vi skapat en egen variant av maskspelet som Prosperos andar framför. Och en del repliker har försvunnit genom att vi slagit ihop Ariel och Caliban till till en rollfigur – Ariban. Han är en mycket komplex varelse, med två poler.

ARBETET MED STORMEN HAR GETT Michael Cocke aptit på mer Shakespeare. Men det är ingen speciell pjäs han funderar på:

– Jag bara känner hur roligt det är att jobba med hans texter. Det finns så mycket i dem. Under repetitionerna var det flera scener som jag blev så fascinerad av. De är så fräcka, de rymmer så mycket. Och rollerna har så stora möjligheter. Till exempel så beskrivs Miranda ofta som en täm-ligen ointressant figur. Men när man väl börjar jobba med den, så är den jättehäftig!

Intervju: Kent Hägglund